

[Forsvarsministeren.]

meget større Krav baade med Hensyn til Mandskab og meget andet end dem, vi har kendt i tidligere Dage.

I denne Forbindelse spurgte det ærede Medlem om de store Indkaldelser og Baggrunden for dem. Det ærede Medlem ved af tidligere Forhandlinger, vi har haft her i Tinget, at Indkaldelserne siden Befrielsen har været større, end de er i Dag. Det ærede Medlem ved, at den meget store Indkaldelse, det var nødvendigt at foretage i November 1945, er reduceret meget væsentligt fra November 1946, nemlig med ikke mindre end 20 pCt., saaledes at det Antal Mand, der er indkaldt, er gaaet ned fra en 24 000—25 000 til 20 000 — det er da en Post i hvert Fald.

Det ærede Medlem spurgte saa om Opgavernes Art og Omfang i 1946 og i 1947. Ja, med Hensyn til Fordelingen af det Mandskab, der er kaldt ind, ligger det i store Træk saadan, at der ikke er meget store Afvigelser fra 1946 til 1947. Grænsebevogtningen kræver ca. 1 300 Mand, paa Bornholm er der i Øjeblikket 800—1 000 Mand, og Flygtningebevogtningen har været oppe paa 5 000 Mand, men er i den forløbne Tid reduceret væsentligt — det sidste Tal, jeg har set, ligger omkring 3 000—3 500 Mand. Hertil kommer endelig de Styrker, som paa ordinær Maade skal være til Uddannelse, og ogsaa de Styrker, som skal være til Raadighed ved Bevogtning af vore egne Kaserner, Depoter o. s. v., og det er saa nogenlunde, med lidt nedadgaende Tendens, de samme Tal for 1947 som for 1946. Yderligere har vi saa nu det store Spørgsmaal om de 4 000 Mand til Tyskland. Det er det Usikkerhedsmoment, som jeg tidligere har nævnt, og som vi kommer til at tage Stilling til i den nærmest kommende Tid, for selv om vi tænker os, at Hærens Andel i Flygtningebevogtningen blev fuldstændig ophævet, vil den Omstændighed, at vi skal have 4 000 Mand i Tyskland og 4 000 Mand hjemme under Uddannelse til Afløsning af dem, betyde, at der ikke bliver nogen praktiske Muligheder for en Lempelse med Hensyn til de Indkaldelser, vi har i Øjeblikket.

Det ærede Medlem spurgte, om disse Indkaldelser ikke stod i Misforhold til det Materiel, vi har her i Landet, og til de Befalingsmandsrammer, vi raader over. Jeg tror, jeg kan besvare det Spørgsmaal derhen, at da vi startede i 1945, var der et stærkt Misforhold til Stede mellem de indkaldte Styrker, det Materiel, vi dengang havde faaet, og det Antal Befalingsmænd, vi dengang raadede over, men efter at det engelske Materiel er kommet her til Landet

i Kraft af den Overenskomst, Samlingsregeringen sluttede med England i 1945, og efter at man i væsentlig Grad netop har lagt an paa at faa Befalingsmandsrammerne udfyldt — selv om ogsaa de faste Befalingsmænds Tal er relativt lille i Forhold til de Styrker, vi har, hvorfor man har maattet klare sig med værnepligtige Befalingsmænd og i den Periode, vi havde Reservebefalingsmænd, med disse —, tør jeg sige, at det Forhold, som var til Stede i selve Starten, ikke i samme Grad er til Stede i Dag. Naar det ærede Medlem spurgte, om der var Muligheder for Reduktion af de indkaldte Styrker i Fremtiden, maa jeg derfor svare, at saa længe hele Spørgsmaalet om Tysklands-Brigaden henstaar uafgjort, er jeg ikke i Stand til at give et koncist Svar paa, om saadanne Muligheder skulde komme for Haanden i den nærmest kommende Tid.

Det ærede Medlem nævnte ogsaa, at der paa Finansloven for det kommende Aar paa Krigsministeriets Budget er søgt en Bevilling til Materiel paa 38 Mill. Kr., og spurgte i denne Forbindelse, om Finansudvalget stod bag ved disse Indkøb. Nej, det gør Finansudvalget ikke og jeg heller ikke, for der er ikke købt noget endnu. (*Johs. Christiansen*: Det var de foregaaende!). De 38 Mill. Kr. er ikke noget foregaaende, men noget fremtidigt, og det gælder naturligvis her om, at denne Bevilling maa blive tilpasset hele den Plan, som man efter Drøftelser i Forsvarskommissionen maatte blive enig om, og som saa til sin Tid skal forelægges for det høje Ting her og det andet høje Ting. Om alle ekstraordinære Bevillinger maa man naturligvis gaa til Finansudvalget. Det er klart, at ud over de Ting, der staar paa Budgettet som ordinære Anskaffelser, ordinære Vedligeholdelser, maa enhver Bevilling, man skal have til disse Formaal, forelægges Finansudvalget paa ganske naturlig Maade. Det vil ogsaa blive Tilfældet her.

Det ærede Medlem udkastede den Tanke, at man skulde nedsætte et særlig Udvalg, der skulde være raadgivende for de militære sagkyndige med Hensyn til Indkøb af Materiel i Fremtiden. Jeg tror ikke, Ideen er god, jeg tror, det maa være fuldt ud tilstrækkeligt, naar man baade har Forsvarskommissionen, som har og vil faa Mulighed for at faa alle Spørgsmaal af denne Karakter forelagt, inden de gaar til Rigsdagen, og derefter Bevillingsmagten, baade Finansudvalget og hele Rigsdagen. Det maa vist være raadgivende Udvalg nok.

Det ærede Medlem mente ogsaa, at man maatte begrænse Bemyndigelsen til et